

عنوان مقاله:

تحلیل روند سلسله مراتب شهری ایران طی سالهای 1335-1390

محل انتشار:

اولین همایش ملی جغرافیا، شهرسازی و توسعه پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

مسعود صفائی پور - دانشیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه شهید چمران اهواز

سیدالله مراد رام نژاد - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه شهید چمران اهواز

محمدحسن رستمی - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه شهید چمران اهواز

خلاصه مقاله:

امروزه بررسی سلسله مراتب شهری به عنوان عاملی برای شناخت چگونگی نظم فضایی شهرها و توزیع متعادل امکانات و خدمات میان مراکز شهری به ویژه شهرهای کوچک و متوسط، همواره از اهمیت اساسی برخوردار است. این پژوهش با هدف بررسی سلسله مراتب شهری و تحولات مربوط به آن در شهرهای کشور طی هفت دوره سرشماری رسمی کشوری صورت گرفته است. این پژوهش از نوع کاربردی و روش آن توصیفی-تحلیلی با تأکید بر مدل های کمی می باشد. در این پژوهش، سلسله مراتب شهری کشور بر مبنای یکشاخص کمی یعنی اندازه جمعیت شهرها بررسی شده است. یافته های پژوهش نشان می دهد، طی دوره مورد مطالعه شهرهای تهران، شیراز، اصفهان، مشهد، تبریز در نظام شهری کشور تقریباً از مرتبه ی ثابتی برخوردار بوده و شهر کرج بعد از انقلاب به دلیل جذب سریز جمعیتی از رتبه 13 در سال 1365 به رتبه 4 در سال 1390 صعود کرده است. بنابراین با فراهم نمودن تسهیلات اقتصادی و اجتماعی در شهرهای کوچک و متوسط، می توان سلسله مراتب شهری بهینه را در ایران ایجاد نمود.

کلمات کلیدی:

سلسله مراتب شهری، شهرهای ایران، جمعیت شهری، نابرابری فضایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/265756>

